

Помыслѣте си сега колко свѣтове е създалъ Господь и колко е Той всемогъщъ! Около всякое отъ тѣя слънца, като дѣца около баща, ся врьтять и обыкалять много другы топкы като нашъ-тѣ земь едни пò-близу до него, другы пò-надалечь отъ него, едни малкы, другы голѣмы, а то имъ грѣе и стои да ги надгядва да ли си работи всяка работъ-тѣ. И при толкова си безбройны звѣзды, всяка си знае пѣтя и ряда, и никакъ си небръкать една на другъ нито ся рушкать; съ това Господь искалъ да ны научи, че безъ рядъ нѣма животъ, и че всякой отъ насъ трѣбува да си знае мѣсто-то и ряда.

Нъ може нѣкому да дойде на умъ да запыта: отдѣ додѣ слънце-то да стои, кога нѣе гядамы, че то отъ една странъ изгрѣе, прѣтури ся по небе-то па зайде на другъ странъ; лема земя-та ся врьти а слънце-то стои?

Имате правдѣ да запытате за това, защо-то намъ наистинѣ така ся чини, па и за много вѣкове всички хора мыслили, че слънце-то и звѣзды-ты ся врьтять около земь-тѣ, а то си стои на едно мѣсто и не шява. Нъ кога-то зели да ся вгядвать и да ся призирать пò-добрѣ въ небе-то мнозина разбрали, че ся были лѣгали, и то по това, че земя-та ни е тврьдѣ малка наспротивъ небе-то, па и чловѣкъ стои на едно малко мѣстце на нейъ та не може лесно да разгяда и да проумѣе истинѣ-тѣ.

Кому-то ся е случвало да ся качи на корабъ за да пѣтува по водѣ, той тврьдѣ добрѣ знае, че ако опре очи въ брѣгове-ты, то нему ще ся стори, какъ корабъ-тѣ стои на едно мѣсто, а брѣгове-ти ся мѣ-стять и врьвять. Така сѣщо быва и съ земь-тѣ, съ слънце-то и съ звѣзды-ты. На земь-тѣ нѣе смы като